

РЕШЕНИЕ

№ 37134

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **8154** по описа за **2025** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). С Решение № 2548/08.07.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20251110206438/2025 г. по описа на Софийския районен съд, с което СРС-НО, 132 - ри състав е отменил Електронен фиш (ЕФ) серия Г № 0071770 на Столичната дирекция на вътрешните работи (СДВР), с който на „Ай ти ди груп“ ЕООД, на основание чл. 638, ал. 4, във връзка с чл. 638, ал. 1, т. 2 вр. с чл. 461, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв., за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от административнонаказващия орган, чрез процесуалния му представител- юрк. С. М., с искане да бъде отменено и да се постанови ново за потвърждаване на ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН. Оспорват

се изводите на СРС, че има допуснати процесуални нарушения при издаване на ЕФ. В тази връзка се сочи, че в ЕФ са посочени по изискуемия от закона начин нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Административнонаказаното лице не било възпрепятствано да разбере за кое свое деяние му е наложено административно наказание. Заявява искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната „Ай ти ди груп“ ЕООД, чрез процесуалния си представител адв. Д. изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни аргументи излага в представения отговор от 06.08.2025 г.

Участващият по делото прокурор от С. градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XII касационен състав като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови своето решение, СРС е установил от фактическа страна, че на 27.12.2024 г. в 15,53 часа неустановено по делото лице управлявало същия автомобил, в района на [улица]и [улица]в двете посоки между [улица]към [улица]. Към момента на управление МПС-то било заснето с автоматизирано техническо средство ATCC CORDON M2. ATCC било вписано в № В46 в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, като е одобрена и вписана със срок на валидност на одобрението до 13.06.2027 г., и при премината проверка за периода от 18.12.2024 г. до 18.12.2024 г. При извършена справка е установено, че автомобилът е собственост на „АЙ ТИ ДИ ГРУП“ ЕООД.

Въз основа на констатираното и заснето нарушение на скоростта от СДВР е бил издаден атакуваният ЕФ Серия Г № 0071770, с който е наложено административно наказание глоба/имуществена санкция в размер на 2000,00 лева за административно нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ и на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за нарушение от 27.12.2024 г.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че административнонаказващият орган е допуснал съществено процесуално нарушение в процедурата по ангажиране отговорността на жалбоподателя. Издаденият ЕФ не отговаря на императивните изисквания за съдържанието му. Посочил е, че словесното описание на нарушението е непълно и не става ясно какво задължение не е изпълнено. Приел е, че този пропуск е довел и до нарушаване на правото на нарушителя да разбере нарушението, за което е бил привлечен към административнонаказателна отговорност, а оттам и да упражни надлежно правата си по защита. Отделно от това е посочил, че е налице неяснота и относно субекта на нарушението и наложеното му наказание. С тези мотиви е отменил ЕФ.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

В чл.461 КЗ изчерпателно са изброени задължителните застраховки, сред които е и „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по т.10.1, раздел II, буква „А“ от Приложение №1 „Класове застраховки“. Според т.10 на Раздел II гражданската отговорност е свързана с притежаването и използването на МПС. С нормата на чл.483, ал.1, т.1 КЗ е регламентирано задължение за всяко лице, притежател на превозно средство, което е регистрирано на територията на РБългария и не е спряно от движение, да сключи договор за застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Според същата разпоредба това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на превозното средство, да сключи застрахователния договор. За неизпълнение на това задължение, чл.638, ал.1 КЗ предвижда наказание за всяко лице, което не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, в изрично установените размери: „глоба“ от 250 лева за физическите лица и „имуществена санкция“ от 2000 лева за ЮЛ или еднолични търговци (ЕТ). Според приложимата норма на чл.638, ал.4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на МПС за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика се налага глоба или имуществена санкция по ал.1 чрез издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при условията и по реда, предвидени в Закона за движение по пътищата. Поради това приложима е разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП, вкл. установените изисквания за съдържанието на електронния фиш. Съгласно тази разпоредба ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението,

регистрационния номер на МПС, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане.

Обоснован е изводът на въззивния съд, че е налице непълнота при описание на нарушението, както и несъответствие във връзка със субекта на административнонаказателна отговорност и наложеното му наказание. Така допуснатите нарушения, освен че ограничават правото на защита на санкционираното лице, правят невъзможна и невъзможна дължимата от съда преценка за съставомерност на деянието по дадената в ЕФ квалификация. Ответникът по касация е санкциониран за това, че „С АТСС е установено управление на МПС, регистрирано в Р.България и не е спряно от движение, за което собст“. Липсва посочване какво задължение не е изпълнено -какво не е сключено, съответно какво е възприетото от наказващия орган като поведение в разрез със законоустановеното. Бланктентното и непълно описание от фактическа страна е винаги съществено процесуално нарушение, от категорията на неотстранимите, поради което и само на това основание ЕФ правилно е отменен при осъществения от СРС контрол за неговата законосъобразност.

Налице е и противоречие относно обстоятелството кое е лицето, което се санкционира с обжалвания ЕФ и какво е наложеното наказание. В представения по делото с жалбата и връчен екземпляр от ЕФ, са посочени единствено данните на юридическото лице, но не и на неговия законен представител, като наложено наказание е посочено „глоба/имуществена санкция“. В представения с административнонаказателната преписка ЕФ пък е посочен законният представител на дружеството с уточнението, че собственик е юридическото лице, но се налага наказание „имуществена санкция“. Подобно противоречие в съществени елементи от съдържанието на връчения и представения към преписката негов екземпляр на обжалвания акт, е недопустимо. Волята на административнонаказващия орган следва да бъде ясно и непротиворечиво обективизирана в акта, а не да бъде допълвана чрез тълкуване относно санкционираното лице или вида на наложеното наказание.

По тези правни съображения, касационната инстанция приема, че процесното решение е правилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2548/08.07.2025 г., постановено по административнонаказателно дело №20251110206438/2025 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: